

τὸν τῶν πολιτῶν φθόνον, τὸν μέχρι τῶν ἐσχάτων πολλάκις ἐπαρτηθέντα κινδυνον, τοὺς πόνους, τὰς ταλαιπωρίας, τὰς κολακείας τὰς δουλοπρεπεῖς καὶ οὐδὲ τῶν ἀνδραπόδων τοῖς σπουδαίοις προσηκούσας, τούτων δὲ τῶν πόνων τὸν καρπὸν 40 ἐνθάδε τελευτᾶν, οὐ τι γένοιτ' ἀν ἀλγεινότερον; Πολλοῖς δὲ οὐδὲ ἀπολαμψαι ὑπὲρ ὅν ἐπόνεσαν συνέβη, ἀλλὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν πόνοις καὶ κινδύνοις ἀναλώσαντες, ἦνικα ἥλπισαν ἀπολήψεσθαι τοὺς μισθούς, ἀπῆλθον οὐδὲν ἔχοντες μεθ' ἕαυτῶν. <Καὶ οὐκ ἀδίκως.› Εἰ γάρ τὸν ἐπὶ γῆς βασιλέα μετὰ τὸ 45 πολλοὺς μὲν ὑπομεῖναι κινδύνους, πολλοὺς δὲ ἀνύσαι πολέμους, μόλις τις ὄψεται μετὰ παρρησίας, πῶς τὸν οὐράνιον ἰδεῖν δυνήσεται τις τὸν ἀπαντα χρόνον ἐτέρῳ ζήσας καὶ στρατευσάμενος;

5. Εἴπω, βούλει, καὶ τὰς οἰκοι φροντίδας τὰς τῆς γυναικός, τὰς τῶν παιδῶν, τὰς τῶν οἰκετῶν. Ἀλγεινὸν μὴ κτήσασθαι παιδίας, ἀλγεινὸν καὶ κεκτήσθαι· τὸ μὲν γάρ μάτην ἐστὶν γεγαμηκέναι, τὸ δὲ πικρὸν ὑπομένειν δουλείαν. Ἡρρώστησεν 5 τὸ παιδίον, φόβος οὐ μικρός· ἀπῆλθεν ἀωρον, πένθος ἀπαραμύθητον· καὶ καθ' ἐκάστην ἡλικίαν διάφοροι φροντίδες ὑπὲρ αὐτῶν. καὶ φόβοι καὶ πόνοι πολλοί. Δεινὸν πενιχροτέραν λαβεῖν γυναικα, δεινὸν εὔπορωτέραν· τὸ μὲν γάρ εἰς τὴν οὐσίαν ἔβλαψεν, τὸ δὲ εἰς αὐθεντίαν καὶ ἐλευθερίαν τὸν ἀνδρα. Τι 10 δεῖ λέγειν τὰς τῶν οἰκετῶν μοχθηρίας; Βίος οὖν ἄρ' οὗτος, ὁ Θεόδωρε, εἰς τοσαῦτα μεριζεσθαι ψυχὴν μίαν, τοσούτοις